Fornyings- og Administrasjonsdepartementet

Postboks 8004 Dep

0030 OSLO

FORNYINGS- OG
ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET
16 JUNI 2008
ARKIVKODE:
SAKSNR: 200800301-218

STATENS KARTVERK

Deres ref.:	Vår ref.	Dato:
	Sak/dok.: 08/01248-2	11.6.2008
	Ark.: 008	

Høringsbrev - NOU 2007:12 Offentlig innkreving

Statens kartverk viser til NOU 2007:12 om offentlig innkreving og Fornyings- og administrasjonsdepartementets høringsbrev av 20. februar 2008. Kartverket er innvilget utsettelse av høringsfristen til mandag 16. juni 2008.

Kartverket har sett spesielt på utvalgets forslag om å samordne og sentralisere innkrevingsarbeidet i det offentlige, og under dette med fokus på rasjonalisering og debitortilpassning. Videre utvalgets forslag om etablering av felles offentlige portaler med mulighet for privatpersoner og bedrifter til å skaffe seg fullstendig oversikt og direkte overgang til betaling av skatter og avgifter via nettbank. Vi har også sett på forslaget om etablering av en sentral innfordringsetat under FIN. Vi har også merket oss forslaget om å samle all reskontroinformasjon i det offentliges økonomisystemer.

Som kjent er overføringen av tinglysingsoppgavene ved landets 87 tinglysingsembeter til Statens kartverk nå fullført. Parallelt er det etablert system for tinglysing i borettsandeler i Ullensvang herad i Hardanger som også er en del av Kartverkets organisasjon. Det er anslått at vi inneværende år kommer til å fakturere ca 7 milliarder kroner i tinglysingsgebyrer og dokumentavgift. Som ledd i tinglysingsreformen ble det lagt til grunn både i dokumentavgiftsloven og rettsgebyrloven at Kartverket skulle benytte Statens innkrevingssentral i Mo i Rana for innfordring av misligholdte krav.

Selv om Kartverket også leverer andre produkter og tjenester, under dette posisjonerings- og navigasjonstjenester både til lands og til sjøs, representerer dette i pengekravssammenheng marginalt sett i forhold til hva inntektene fra tinglysingen representerer. Vår uttalelse nedenfor er derfor i all hovedsak begrunnet i de erfaringer og det behov Kartverket har i egenskap av å organisere og drifte tinglysingen i fast eiendom og borett.

Når det gjelder utvalgets forslag om å sentralisere innkrevingsarbeidet i det offentlige og å etablere en ny sentral innfordringsetat, vil Kartverket anføre følgende:

Som ledd i den daglige virksomhet i vår tinglysingsavdeling er det praktisk og viktig å ha en egen økonomitjeneste internt i organisasjonen. Nærhet gjør den oppfølgende kravbehandlingen enklere.

STATENS KARTVERK
Besøksadresse: Kartverksveien 21, Hønefoss
Postadresse: 3507 Hønefoss
Telefon: 32 11 81 00 – Telefax: 32 11 81 01 – E-postadresse: firmapost@statkart.no
Organisasjonsnummer: 971 040 238
www.statkart.no

Dette viser seg spesielt i forbindelse med vedtak om forhøyelse eller nedsettelse av dokumentavgift og tinglysingsgebyr. Herunder attestasjon ved renteberegning og endring av beløp som er innbetalt ved tingrettene, dvs. utenfor tinglysingssystemet (Regina).

Vi ser at utvalget i sin terminologi gjennomgående opererer med en todeling av innkrevingsprosessen i fasene; "innbetalingsfasen" og "innfordringsfasen". Kartverket har med utgangspunkt i denne todelingen selv ansvaret for innbetalingsfasen mens det meste av innfordringsfasen er ivaretatt av Statens innkrevingssentral. Kartverket har gode erfaringer med denne rolle- og ansvarsdelingen og mener med bakgrunn i ovennevnte hensyn at det er viktig å beholde det som utvalget kaller innbetalingsfasen dvs. utfaktureringen, samt 1. gangs purring (det vi kaller varsel om tvang) og innbetalinger, i egen organisasjon. Kartverket får faktisk selv inn hele 98,5 % av debitormassen og oversender kun 1,5 % til Statens innkrevingssentral for 2. gangs purring og videre innfordring.

Vår erfaring er at det er stor synergieffekt ved å ha denne delen av innfordringene i samme organisasjon som tinglysingsmyndigheten. Vi tenker her på effekten av eller nærmere bestemt den tyngde det representerer at det er tinglysingsmyndigheten selv som er avsender av fakturaene og som står bak de varslene som sendes. Dette viser seg spesielt overfor bedriftsmarkedet, banker, advokater og eiendomsmeglere som har et spesielt og kontinuerlig behov for et ryddig forhold til den etat (tinglysingsmyndigheten) som sikrer rettsvern for deres transaksjoner i fast eiendom og borett. Bedriftsmarkedet utgjør 75 % av fordringsmassen.

Vi mener generelt at bedriftsmarkedet må få større fokus. Som et alternativ til de tiltak og løsninger som utvalget foreslår, mener vi at offentlig forvaltning kan oppnå mye gjennom å veilede og å gi pålegg til bedriftene slik at de sørger for interne systemer som kan motta og distribuere fakturainformasjon effektivt, og med en påfølgende effektiv betalingsutførelse.

Det må i det videre arbeid også klargjøres hvordan offentlig forvaltning selv på sin side skal opptre som debitor, og spesielt der offentlig forvaltning samtidig er kreditor. For eksempel finnes det ingen tvangsmidler når det gjelder pengeinnfordring mellom etatene, ei heller mellom stat og kommune. Selv om enkelte institusjoner ikke kan eller skal kunne gå konkurs, savner vi at utvalget ikke har drøftet denne problematikken. Det må sikres effektive betalingsmekanismer også overfor denne store del av brukere.

Kartverket viser også til utvalgets forslag om å samle alle kravene til offentlig forvaltning i en og samme reskontro. Ut fra ovennevnte forutsetninger er Kartverket uenig i dette forslaget. Dette med bakgrunn i at fordringsmassen er en naturlig del av vårt regnskap.

Kartverket støtter utvalgets vurderinger og forslag om forsering av pålegg til statlige innkrevere om å innføre elektronisk fakturering. Kartverket mener imidlertid at utvalget er ambisiøst når det vil innføre et slikt pålegg med virkning fra 2010 og med forutgående pilotforsøk.

Kartverket vil arbeide parallelt med å følge disse intensjonene, men ser at det vil være svært vanskelig for oss å innrette seg i forhold til et slikt pålegg innen den foreslåtte tidsramme. Vi skulle gjerne samarbeidet med en sentral kompetanse i denne utviklingen, men ser det som svært krevende i forhold til vårt ordinære arbeid og derved er det ikke ønskelig å være med som pilot.

I forbindelse med arbeidet med å innføre elektronisk tinglysing, legges til rette for også elektronisk fakturering. Forsering av de forslag denne NOU bygger på må ikke hindre denne viktige utvikling.

Kartverket altså tvilende til behovet for en ny sentral innfordringsetat. Vi er bekymret for at dette kan representere et nytt byråkratisk ledd spesielt sett ut fra et debitorhensyn. Intern nærhet til hele prosessen slik vi har i dag betyr at vi både er svært effektive i alt som kurant og på en enkel og effektiv måte også løser det ukurante. Økonomiavdelingen har nært kjennskap og forståelse til prosessene og tinglysingsavdelingens saksbehandlere opplever også at man sammen med økonomi lett kommer i konstruktivt inngrep med debitorene der det er påkrevet. Dette sparer senere inndrivningskostnader.

Det vil være en fordel både effektivitetsmessig for oss, dvs staten samlet, og servicemessig for brukerne å oppettholde dagens system. De gitte anslag om innsparing er for generelle. Det vil være en ulempe for våre rekvirenter av tinglysingsforretninger om de må gå veien om en annen etat for å drøfte grunnlaget for en faktura som vi har effektuert, slik skatteinnkrevningen f eks i dag er fordelt mellom to instanser. Man risikerer å bli henvist fra den ene til den andre. Vi er også tvilende til om det er formålstjenelig at en slik etat skal overta eierskapet til kravene. I de økonomiske konsekvensene er det anslått 25 % innsparing ved å samle innfordringene i en etat. For Kartverkets arbeid med innbetalingsfasen og vår del av innfordringsfasen kan vi ikke se for oss spesielle innsparinger.

Vi mener det ved eventuell opprettelse av egen innfordringsetat bør gjøres unntak når særlige hensyn taler for dette. I vårt tilfelle peker vi på at 7 årsverk innkrever med manuell håndtering ca 7 milliarder og at det kun er 1,5 % av kravene vi oversender til SI. E-fakturering er vi i ferd med å utvikle. Dette vil føre til ytterligere effektivitet. Fordelene for staten og for brukerne med at Statens kartverk beholder denne ordningen som den er, er større enn fordelene som forslaget bygger på.

Vi ber om å bli holdt orientert om sakens videre gang.

Med vennlig hilsen

Anne Cathrine Frøstrup
Kartverkssjef

Arild Støa
Økonomisjef